

Η Τεχνολογία ως Μέσο Ελέγχου, Εξουσίας και Χειραγώγησης

Η Εξευγενιστική ΑΙ ή αλλιώς: «Για προσέξτε την συμπεριφορά σας και μην είστε αγενείς!»

Από το 2020 τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεκίνησαν επίσημα τις διεργασίες για την κατάρτιση του νομικού πλαισίου που εφαρμόζεται σήμερα. Από τότε, έβγαζαν διατάγματα απαγόρευσης κυκλοφορίας, σκαναρίσματος ανθρώπων και υποχρεωτικού εμβολιασμού και όλα αυτά δικαιολογούνταν από τις κυβερνήσεις και τα μ.μ.ε. γιατί κάθε άτομο ήταν «εν δυνάμει φορέας του ιού, άρα επικίνδυνο». Κάπως έτσι φτάσαμε στο σήμερα, όπου το κάθε άτομο είναι εν δυνάμει επικίνδυνο και χωρίς την πρόφαση κάποιου ιού. Έτσι, είναι πια γεγονός ότι το δικαίωμα που υπήρχε στο να μην ελέγχονται εξ' ολοκλήρου οι συγκεντρώσεις, ακόμη και ως παρέες σε πλατείες και πάρκα, καταργείται. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έχουν πια με τη βούλα του νόμου, τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τεχνολογίες Τεχνητής Νοημοσύνης (ΑΙ) για να παρακολουθούν και να αναλύουν την συμπεριφορά των πολιτών ή μη, σε δημόσιους χώρους, χρησιμοποιώντας τεχνολογίες αναγνώρισης προσώπων αλλά και συναισθημάτων, τόσο σε πραγματικό χρόνο όσο και εκ των υστέρων. Καταστάσεις όπως "χαρά, θλίψη, θυμός, έκπληξη, απέχθεια, αμηχανία, ενθουσιασμός, ντροπή, περιφρόνηση, ικανοποίηση και ευθυμία" είναι υλικό προς αξιολόγηση των κρατικών υπηρεσιών "...για την ανίχνευση, την πρόληψη και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων...". Αυτή η δυστοπία ενισχύθηκε αυστηρά ιδίως από την ελληνική κυβέρνηση με δύο τρόπους. Πρώτον, με παρέμβασή της ζήτησε και πέτυχε να επεκταθεί η χρήση της ΑΙ στις φυλακές και στις συνοριακές ζώνες, απλώνοντας ένα δίκτυ μαζικής παρακολούθησης των πολιτών ή μη, σε εκτεταμένες περιοχές της χώρας. Δεύτερον, ενώ πολλές άλλες κυβερνήσεις ζήτησαν να θεσμοθετηθούν δικλείδες ασφαλείας, η ελληνική κυβέρνηση ήταν η μόνη από τα κράτη μέλη που τις απέρριψε όλες.

Η ολοκληρωτική παρακολούθηση των δημόσιων χώρων με την χρήση της τεχνητής νοημοσύνης (ΑΙ Act) και της ταυτοποίησης βιομετρικών στοιχείων μέσω καμερών (Remote Biometric Identification) έρχονται να προστεθούν ως εργαλεία περιορισμών και εκτοπισμών στα ήδη γνωστά εξευγενιστικά real estate μοντέλα που χρησιμοποιούν οι δημόσιοι και ιδιωτικοί θεσμοί για να πετύχουν τον πλήρη έλεγχο όλου του αστικού τοπίου. Τα τελευταία χρόνια, ιδίως το κέντρο της Αθήνας, δέχεται μια επιθετική ανάπτυξη (π.χ. Γκαζοχώρι, Κεραμεικός-Μεταξουργείο, Εξάρχεια-Λόφος του Στρέφη, Πεδίο του Άρεως, Ελαιώνας, κ.ά.) που μετατρέπει σταδιακά την Αθήνα σε ένα τεράστιο εργοτάξιο. Για να επιτευχθεί λοιπόν διεξοδικότερα το μοντέλο της σύγχρονης

μητρόπολης-στρατόπεδο συγκέντρωσης έρχεται τώρα ως απόλυτο *Πανοπτικό* ο εξελισσόμενος ψηφιακός εξοπλισμός μέσα από το μοντέλο της ψηφιακής κυριαρχίας (Drones, «έξυπνες κάμερες», κ.τ.λ.).

Από τα γρήγορα αμάξια του φουτουριστή Marinetti στις γρήγορες ταχύτητες του Διαδικτύου (οπτικές ίνες, δορυφόροι και 5G)

Τα υψηλά ενοίκια, τα «φράγματα»-λαμαρίνες εργοταξίων, οι συνεχόμενες επιχειρήσεις-σκούπες, ο νέος ποινικός κώδικας μαζί με την αυστηροποίηση του Κ.Ο.Κ., τα συνεχόμενα μπλόκα των τροχόματσων και οι περιπολίες κρατικών και ιδιωτικών ένστολων ρουφιάνων, κυρίως στις περιοχές που έχει πετύχει στο έπακρο η τουριστικοποίηση (Μοναστηράκι, Θησείο, Ερμού, Γκάζι-Κεραμεικός, Εξάρχεια κ.τ.λ.) αποδεικνύουν καθημερινά την προγραμματισμένη υποβάθμιση της ζωής σε μια δήθεν αναβαθμισμένη «βιτρινάτη χλίδα» κενής οποιουδήποτε περιεχομένου πέρα από το: «να ρέει το χρήμα!». Ωστόσο, ο συγκεκριμένος τρόπος διαβίωσης σημαίνει ως επί το πλείστον εκτοπισμούς κάθε «μιαρού και ανεπιθύμητου» στοιχείου που στέκεται εμπόδιο στις επιβαλλόμενες επιδιώξεις. Έτσι, κατά τη διάρκεια των ήδη επιτελούμενων εκτοπισμών «ανεπιθύμητων» ανθρώπινων και μη ανθρώπινων και των ξεριζωμών χιλιάδων «βρώμικων» δέντρων και φυτών από όλα τα πάρκα, τους δρόμους και τις πλατείες, έρχεται να προστεθεί και η επαναδιάλυση των δρόμων για χάρη των μεγάλων ταχυτήτων, των οπτικών ινών.

Οι οπτικές ίνες παρουσιάζονται από τους παρόχους ως ένα από τα τελευταία επιτεύγματα του τεχνοκρατικού πολιτισμού που θα σώσει την κοινωνία από τους «πρωτόγονους» χάλκινους σωλήνες του ίντερνετ και θα δώσει την επιβαλλόμενη ταχύτητα και ασφάλεια της πολιτισμικής ανάπτυξης. Όπως παρουσιάζονταν παλιότερα ως πανάκεια, η επιβολή του ψηφιακού δικτύου σταθερής τηλεφωνίας, έναντι του αναλογικού. Στο ψηφιακό δίκτυο ο ήχος είναι πιο καθαρός και χωρίς ταυτόχρονες παρεμβολές γραμμών, αλλά οι συνομιλίες διακόπτονται συχνά λόγω αποσυνδέσεων. Έτσι, ενώ πριν με την αποσύνδεση δεν υπήρχε internet, αλλά υπήρχε σταθερή αναλογική τηλεφωνία, τώρα με την αποσύνδεση δεν υπάρχει τίποτα. Πόσο σίγουρα μπορούν να είναι όλα τα άτομα ότι η χρήση της οπτικής ίνας θα εξαλείψει τις αποσυνδέσεις ή δεν θα δημιουργήσει άλλα προβλήματα, έστω μακροπρόθεσμα στο ψηφιακό δίκτυο; Ακόμα και με τις καλύτερες προθέσεις, για καλυτέρευση των συνθηκών ζωής συνολικά, δεν μπορεί να υπάρχει απόλυτη βεβαιότητα ότι η τεχνολογική εξέλιξη παρέχει μόνο θετικά. Πόσο μάλλον στον καπιταλισμό και την εξουσία κάθε μορφής που σίγουρα δεν έχουν σαν προτεραιότητά τους την υποστήριξη και την βελτίωση της ανθρώπινης και μη ζωής.

Οι πάροχοι της οπτικής ίνας ακολουθούν την ίδια ρητορική που χρησιμοποιούν και οι εξουσιαστές-εξευγενιστές για να δικαιολογήσουν τις επεκτατικές, νέο-αποικιοκρατικές και τεχνοκρατικές βλέψεις τους μεγιστοποιώντας τα κέρδη τους στις πλάτες του καθημερινού ανθρώπου. Άλλωστε, ο έντονος ανταγωνισμός μεταξύ των παρόχων, καθώς όλοι θέλουν (ΟΤΕ, Nona, Vodafone, ΔΕΗ, κ.ά.) μερίδιο, βάζοντας μέσα στο παιχνίδι της κυριαρχίας και τις μελλοντικές συνεργασίες με το ακόμα ταχύτερο ίντερνετ των δορυφόρων και του 5G των εταιρειών του Έλον Μασκ, όπως και η υπερβολική πίεση που ασκούν για να επιβάλλουν ολοκληρωτικά τις νεότερες τεχνολογίες, μαζί με τις παραπάνω βλέψεις τις κυβέρνησης, δείχνουν ξεκάθαρα για ποια ταχύτητα και ασφάλεια ενδιαφέρονται.

Ουσιαστικά η μη επιλογή για διατήρηση έστω ως εναλλακτική, των παλιών γραμμών (όπως γίνεται με τα κινητά παλαιότερων γενιών) και η επιβολή της εξαφάνισής τους με όλους τους δυνατούς τρόπους όπως και η κυριαρχική απόφαση της μη συντήρησής τους, θυμίζει την εξευγενιστική διαδικασία των περιοχών που εσκεμμένα υποβαθμίζονται ώστε να έρθουν μετά οι «σωτήρες» εξευγενιστές να προσφέρουν τάξη και ασφάλεια, αύξηση ενοικίων, εκτοπισμό των φτωχών, εκτοπισμό των μη ανθρώπινων δια μέσου ευγονικών στείρωσης, κοπές δέντρων για την κατασκευή σταθμών μετρό για το καλό δήθεν των εργαζομένων. Το συγκεκριμένο παράδοξο διακρίνεται ξεκάθαρα στο πρόσφατο παράδειγμα όπου μέσα στο μετρό διαφημίζεται μια προγραμματισμένη συζήτηση από το εγκληματικό ίδρυμα Νιάρχος που στοχεύει να αναδείξει την προσφορά και την σημαντικότητα των δέντρων. Το ίδρυμα Νιάρχος και η Ελληνικό Μετρό Α.Ε. ήταν οι βασικοί πρωτεργάτες του σαρωτικού εξευγενισμού της Αθήνας, με απώλειες χιλιάδων δέντρων και ζώων.

Στα πλαίσια αυτά λοιπόν αμφισβητούνται οι επικίνδυνες λογικές και πρακτικές των θεσμών, του κράτους και των εταιριών για την δήθεν προσφορά και φροντιστικότητα προς την κοινωνία. Ναι! η οπτική ίνα θα είναι γρήγορη και ασφαλής, αλλά για ποιούς; Σίγουρα, για να ενισχύει τα upload της τηλεργασίας και μη, σε βάρος του ελεύθερου χρόνου ή απολαβών των εργαζόμενων, αφού τα αφεντικά θα γνωρίζουν ότι η προκαθορισμένη δουλειά θα βγαίνει γρηγορότερα και είτε θα επιφορτώνουν τους εργαζόμενους με περισσότερη, στον ίδιο χρόνο εργασίας, για περισσότερα δικά τους κέρδη, είτε θα γλυτώνουν από υπερωρίες που μπορεί να πλήρωναν, για την ίδια ποσότητα εργασίας, λόγω προηγούμενων (προ οπτικής ίνας) καθυστερήσεων από κολλήματα και μειωμένες ταχύτητες. Όσον αφορά αποκλειστικά την τηλεργασία, η χρήση της οπτικής ίνας θα αυξήσει και το ενδιαφέρον προσέλευσης περισσότερων ψηφιακών νομάδων στη χώρα και κυρίως στα αστικά και τουριστικά κέντρα, επιτείνοντας το ήδη μεγάλο πρόβλημα στέγης των άλλων κατοίκων, όπως των χαμηλόμισθων, των ανέργων, των μεταναστών, των φοιτητών, των χαμηλοσυνταξιούχων, κ.τ.λ.

Data Centers: Τα Εργοστάσια της Τέταρτης Βιομηχανικής Επανάστασης

Οι οπτικές ίνες, οι δορυφόροι και τα 5G, δεν θα βοηθήσουν μόνο στον «ΑΙ-Εξευγενισμό της συμπεριφοράς» αλλά ταυτόχρονα θα στέλνουν γρήγορα χωρίς (μάλλον) διαρροές τα δεδομένα των χρηστών στα Data Centers. Άλλωστε, ήδη από το 2010 ο συνεχώς αυξανόμενος όγκος των ψηφιακών δεδομένων οδήγησε στην κατασκευή τους. Μέσα από τις εγκαταστάσεις τους (που τα τελευταία χρόνια έχουν τοποθετηθεί και λειτουργούν οι κεντρικοί υπολογιστές των λογισμικών τεχνητής νοημοσύνης) περνούν, αποθηκεύονται και επεξεργάζονται όλα τα ψηφιακά δεδομένα που παράγονται καθημερινά μέσω διαδικτύου. Από τα social media μέχρι τις συναλλαγές με το δημόσιο, δημιουργείται ένα ανεξάντλητο ηλεκτρονικό φακέλωμα και ένα μοναδικό ψηφιακό αποτύπωμα για το κάθε άτομο που μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί για έλεγχο και χειραγώγηση. Η έννοια της ιδιωτικότητας πρακτικά πλέον δεν υφίσταται. Και αυτό είναι μόνο το ένα σκέλος του ζητήματος, καθώς οι τεράστιες απαιτήσεις των data centers σε ενέργεια και νερό έχουν ήδη δημιουργήσει σοβαρά περιβαλλοντικά και κοινωνικά προβλήματα.

Μια πολύ χαρακτηριστική εικόνα δίνει η κατάσταση που επικρατεί στην Georgia των Η.Π.Α. Σ' αυτή την πολιτεία έχουν εγκατασταθεί τα περισσότερα data centers από οποιαδήποτε άλλη περιοχή με τα άτομα που κατοικούν να βιώνουν από «πρώτο χέρι» τις συνέπειες, καθώς ένα σημαντικό ποσοστό από το κόστος λειτουργίας αυτών των μονάδων έχει μεταφερθεί στις πλάτες των κατοίκων. Κατά την διάρκεια του τελευταίου έτους οι λογαριασμοί του ρεύματος έχουν διπλασιαστεί ενώ οι κατοικίες σε κοντινή απόσταση από αυτά τα «εργοστάσια» έχουν σχεδόν καθ' όλη την διάρκεια της ημέρας μη επαρκή πίεση στο δίκτυο υδροδότησης με αποτέλεσμα να μην μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους στο πιο βασικό αγαθό. Πολλά άτομα αναγκάστηκαν να κάνουν μικρές γεωτρήσεις (πηγάδια), ωστόσο το νερό γίνεται σταδιακά ακατάλληλο για χρήση λόγω της μόλυνσης του υδροφόρου ορίζοντα. Σημαντικά επίσης περιβαλλοντικά προβλήματα δημιουργούνται από την έντονη ηχορύπανση και τον φωτισμό αυτών των μονάδων. Παράλληλα, μέσα σε όλη αυτή την κατάσταση το real estate κάνει χρυσές δουλειές καθώς οι επενδυτές αγοράζουν μεγάλες εκτάσεις για την εγκατάσταση νέων data centers που είναι πλέον μια από τις πιο επικερδείς επιχειρήσεις σε παγκόσμια κλίμακα καθώς αποτελούν τα εργοστάσια της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης.

Στην Ελλάδα, το 2021 υπογράφηκε σύμβαση με την Microsoft για την κατασκευή ενός από τα μεγαλύτερα data centers στην Ευρώπη στην περιοχή του Λαυρίου. Το Λαύριο εξυπηρετεί, σαν λιμάνι και περιοχή κοντά στο αεροδρόμιο των Σπάτων, για τις μεταφορές εξοπλισμού, μηχανημάτων και εξαρτημάτων του εγχειρήματος. Επίσης, ως απομακρυσμένη τοποθεσία, ίσως θεωρηθεί, για τους υπεύθυνους του σχεδίου, λιγότερο ακίνδυνη για κοινωνικές διαμαρτυρίες και αντιδράσεις. Βέβαια, οι αντιστάσεις και οι αγώνες των κατοίκων της γειτονικής Κερατέας πριν 14 χρόνια ενάντια

στον ΧΥΤΑ, αλλά και σήμερα των κατοίκων όλου του Δήμου Λαυρεωτικής ενάντια στη δημιουργία εργοστασίου καύσης απορριμμάτων στο Λαύριο και ταφής υπολείμματος καύσης στην Κερατέα, δεν θα πρέπει να θεωρούνται από τους κυρίαρχους αμελητέες. Όταν δεν επιδιώκεται ο άμεσος ή έμμεσος εξευγενισμός του, με την εκκένωση το 2023 της πολύχρονης κατάληψης Κούρδων προσφύγων και τις κουζίνες του τηλεοπτικού reality master chef, το Λαύριο μπορεί να υποβαθμιστεί περισσότερο οικολογικά με την εγκατάσταση του νέου Data Center, στο πλαίσιο ενός ευρύτερου, πολύπλευρου, εποπτικού εξευγενισμού. Μέχρι στιγμής δεν έχει ανακοινωθεί η ακριβής τοποθεσία αλλά είναι βέβαιο ότι θα χρησιμοποιηθούν και οι στοές των μεταλλείων. Αυτό που γνωστοποιήθηκε είναι ότι οι εγκαταστάσεις θα καταλαμβάνουν έκταση πάνω από 300 στρέμματα. Το εργατικό δυναμικό θα επιλέγεται με πολύ συγκεκριμένα κριτήρια από την εταιρία και θα είναι από διάφορες χώρες του κόσμου για λόγους ασφαλείας. Όσο για την φύλαξη των εγκαταστάσεων, θα την αναλάβει ένας μικρός ιδιωτικός στρατός. Στο data center του Λαυρίου θα τοποθετηθεί κατά πάσα πιθανότητα και ο νέος «Ελληνικός υπερυπολογιστής» που μεταξύ άλλων θα διαχειρίζεται και τα δεδομένα από την χρήση του προσωπικού αριθμού του πολίτη. Έτσι, το ψηφιακό φακέλωμα θα είναι ασφαλές για πώληση και επεξεργασία. Το πιο σημαντικό όμως είναι η σχέση με την αλλαγή που θα επιβάλλει στις κοινωνικές, συλλογικές ή ατομικές συμπεριφορές εφόσον με τις νέες ταχύτητες η ανάγνωση και ο έλεγχος της συμπεριφοράς θα είναι απόλυτος.

Ο Προσωπικός Αριθμός και η ψηφιακή Κάρτα Εργασίας

Επιπλέον, οι μεγάλες ταχύτητες και το εκτεταμένο φακέλωμα που προσφέρει η νέα τεχνολογία θα ενισχυθούν δια μέσου του προσωπικού αριθμού που μαζί με τους AI ελέγχους της συμπεριφοράς θα στοχεύουν στην δημιουργία νομοταγών-πειθαρχημένων πολιτών και συνάμα στους άμεσους αποκλεισμούς των μη πειθαρχημένων. Η έννοια της ασφάλειας ουσιαστικά οδηγεί στην ενίσχυση της μπατσοκρατίας που θα είναι τώρα και σε ψηφιακή μορφή. Οι οποιοιδήποτε πολιτικοί αγώνες και οι αρνήσεις στην ψηφιακή κυριαρχία θα δημιουργήσουν πολιτικά άτομα δυο ταχυτήτων και θα ποινικοποιήσουν ολοσχερώς τις αντιστάσεις. Άρα, είναι αυτονόητο ότι τα αναρχικά άτομα και οι συλλογικότητες, δεν μπορούν να δεχτούν την επερχόμενη κατάσταση και ασκούν έντονη κριτική στον τεχνοκρατικό πολιτισμό που με την κυριαρχική κουλτούρα της ταχύτητας και της ρουφιανιάς ασκούν διαρκή διαμόρφωση των συμπεριφορών και τον τρόπων διαβίωσης και ύπαρξης.

Το κράτος και το καπιταλιστικό σύστημα χρησιμοποιεί την προστασία και την φροντιστικότητα κυρίως για καταστολή και πειθάρχηση. Η σχέση της εργασίας με τον ψηφιακό χώρο δεν βοηθάει να δικαιολογείται χωρίς κανένα προβληματισμό, επειδή στις περισσότερες περιπτώσεις οι ψηφιακές τεχνολογίες χρησιμοποιούνται εναντίον των εργαζόμενων. Έτσι για παράδειγμα, ο

εξαναγκασμός της χρήσης ψηφιακής κάρτας εργασίας συμπληρώνει την εποπτεία των αφεντικών και των ρουφιάνων όπου αυτή δεν είναι εφικτή ή απόλυτη. Η ομηρία των εργαζομένων -αδήλωτη ή δηλωμένη-, στα χέρια των αφεντικών δεν είναι ποτέ αρκετή για πολλούς θεσμικούς παράγοντες της ψηφιακής κυριαρχίας που επιτακτικά ζητούν την υποχρεωτική δωδεκάωρη εργασία και πρόσφατα σε συμπόρευση με την κυβέρνηση, θέλουν να νομοθετήσουν τη «συναινετική» 13ώρη εργασία.

Ο Προσωπικός Αριθμός ως τατουάζ-στίγμα του «εσωτερικού εχθρού» στα σύγχρονα κάτεργα-μητροπόλεις

Η αναρχική σκέψη ήταν πάντα ανοιχτή στην ολική απελευθέρωση. Η τωρινή ψηφιακότητα του προσωπικού αριθμού είναι μια επιβολή που ξεκίνησε απο τους «αριθμούς-τατουάζ» των ναζί επιφέροντας την μηχανοποίηση της ζωής και του θανάτου που πριν αφορούσε τα σφαγεία. Στη κορυφή της ανθρωποκεντρικής, εκμεταλλευτικής πυραμίδας βρίσκονται οι εξουσιαστές ενώ κάποια από τα ανθρώπινα όντα, για πολυδιάστατους λόγους όπως πχ μεταναστευτικά, προσφυγικά, φυλακισμένα, ανιθαγενή άτομα ή όσα συνειδητά αρνούνται να ακολουθήσουν τα κανονικοποιητικά μοντέλα της εκάστοτε εξουσίας και κοινωνίας, τοποθετούνται στην βάση της πυραμιδοειδούς κατάταξης. Αυτή η βάση, σε πολλές περιπτώσεις, ενεργοποιώντας την αφαιρετική διαδικασία άρνησης της εγγενούς αξίας που έχει η κάθε ανθρώπινη ζωή, παραλληλίζεται με τις ζωές των μη ανθρώπινων.

Οι σκληροί πόλεμοι που διεξάγουν οι ΗΠΑ σε αगाστή συνεργασία με τα ευρωπαϊκά αδερφάκια τους, το έχουν αποδείξει και το αποδεικνύουν μέχρι σήμερα με τον αισχρο πόλεμο στην Παλαιστίνη. Οι λόγοι περί ασφάλειας μετά την πτώση της σοβιετικής ένωσης, αντικαταστάθηκαν απο λογούς ενάντια σ ένα άλλο υπαρκτό «εχθρό», το Ισλάμ. Οι παραγόμενοι λόγοι ισλαμοφοβίας και «εθνικής ασφάλειας» των κυρίαρχων δυτικών και δυτικότροπων, καπιταλιστικών πολιτισμών, κυρίως μέσα απο τα ΜΜΕ και τα social Media έχουν εξαπλωθεί, εκτός από τις Η.Π.Α. και την Ε.Ε., στο Ισραήλ, τη Ρωσία, την Κίνα, την Β. Κορέα κ.ά. ρίχνοντας βάρος στην προστασία τους μέσω της παγκοσμιοποιημένης εξελισσόμενης τεχνολογίας. Πόλεμοι, πολεμικές συρράξεις και απειλές με αποκορύφωμα το Αφγανιστάν, το Ιράκ, την Ουκρανία και την γενοκτονία στην Παλαιστίνη, επικαλούνται αυτούς τους λόγους. Η πρόσφατη εμπειρία της υγειονομικής τρομοκρατίας πάλι εκκινούνταν απο λογούς περί ασφάλειας, αυτή τη φορά του ατομικού σώματος του πολίτη. Μετά λοιπόν την ισλαμοφοβία, την «ασφάλεια του έθνους» και τα «επικίνδυνα άτομα για τη δημόσια υγεία» έρχεται ξανά ο «εσωτερικός εχθρός» που μπορεί να κατηγορηθεί για τα πάντα, ακόμα και για έναν μορφασμό ή μια γκριμάτσα αγανάκτησης, για παράδειγμα, απέναντι στις φρικαλεότητες

που συμβαίνουν στην Παλαιστίνη.

Άλλωστε, δημοσιεύματα στον τύπο αναφέρουν πως ήδη από το 2023 η Ελληνική κυβέρνηση φρόντισε να ξεκινήσει την χρήση του μεγάλου αδερφού στη δομή αιτούντων άσυλο της Σάμου, «...όταν στη δομή επικράτησε αναβρασμός λόγω των επιθέσεων της Χαμάς στο Ισραήλ και του Ισραήλ στη Γάζα. Με τη βοήθεια εικόνων από ντρόουν που αναμεταδίδονταν στην Αθήνα, οι πύλες που χώριζαν τα διάφορα τμήματα του χρηματοδοτούμενου από την Ε.Ε. καμπ σφραγίστηκαν και πέντε αιτούντες ασύλου συνελήφθησαν...». Παρ'όλα αυτά, ο πραγματικός εχθρός είναι αυτό ακριβώς το ανθρωποκεντρικό, καπιταλιστικό παράδειγμα που τοποθετεί στην κορυφή την λευκή, δυτική πατριαρχία μαζί με τα εταιρικά της συμφέροντα, ενώ όλα τα υπόλοιπα, από την ατελή φύση που χρίζει «αναβάθμισης», μέχρι τα ανθρώπινα και τα μη ανθρώπινα, κρίνονται ανάξια να βιώσουν την ζωή και βρίσκονται στην βάση της πυραμίδας με μηδαμινές ελπίδες για μια ζωή χαράς και ευτυχίας.

Συνεπώς, σύμφωνα με τα παραπάνω, οι έμπρακτες αντιστάσεις είναι μονόδρομος. Είναι επιτακτικά απαραίτητο, «αυτά τα δεδομένα, κάτω από τα ψηφιακά δεδομένα» να μην μείνουν αναξιοποίητα και θα πρέπει με βάση αυτά, να οργανωθούν άμεσα αντιστάσεις στην καταιγιστική προπαγάνδα που επιβάλλουν, χωρίς κανένα περιθώριο επιλογής. Επίσης, πρέπει να στοιχειοθετηθεί μια ολοκληρωμένη πολιτική γνώση σε σχέση με τις καταστροφικές συνέπειες του ψηφιακού κόσμου πάνω στα ανθρώπινα και μη. Εδώ, πρέπει να συνυπολογιστεί, η μεγάλη περιβαλλοντική καταστροφή που συντελείται για να υπάρξει όλη αυτή η ψηφιοποίηση. Είναι γεγονός ότι χρειάζονται εκτεταμένες εξορύξεις σπάνιων γαιών, τεράστιες ποσότητες νερού και ηλεκτρικής ενέργειας και οι εκτοπισμοί όπως και οι καταστροφές είναι αναπόφευκτη διαδικασία της θεωρούμενης «πράσινης ανάπτυξης» μέσω της ψηφιακής τεχνολογίας.

αναρχικά συντρόφια